

Spørgsmaal, der ikke ligger for i Øjeblikket, men jeg havde Lyst til særlig at nævne det som noget af det, vi maa være klar over vil være Konsekvensen af dette Forslag. Her tage vi det første Skridt, her sige vi A — i bogstavelig Forstand ved at love en særlig Forstander for A-Afdelingen — og saa ville vi vel ogsaa en Gang komme til at sige B; men det er der vel ikke noget at gøre ved.

De Forhold, som omhandles i § 2, interessere mig for saa vidt mere, som det der drejer sig om et Spørgsmaal, som jeg først har tilladt mig at drage frem ved Finanslovens første Behandling, og som jeg paa Grundlag af et afholdt Samraad igen havde Lejlighed til at omtale ved Finanslovens 2den Behandling. Jeg har kun Grund til at være tilfreds og udtale min Taknemmelighed over for den højtærede Minister, fordi han saa snart har taget Hensyn til det Ønske, som kom frem først fra mig, senere fra Finansudvalget, med Hensyn til en Omordning af Betalingsforholdene for Elevers Ophold paa Statens Døvstummeanstalter. I al Almindelighed finder jeg det ikke alene fuldt forsvarligt, men ogsaa ret ønskeligt, at Betalingen bliver ens, 300 Kr. aarlig, enten det er døvstumme eller aandssvage, det drejer sig om. For de sidstnævntes Vedkommende er det allerede slaaet fast, at der betales 300 Kr. aarligt af den paagældendes Forældre, og jeg synes, at det er fuldt ud forsvarligt og ønskeligt, at det samme bliver Tilfældet med Hensyn til de døvstumme, saa meget mere som det jo af og til, saa vidt jeg ved, sker, at Børn, som komme ind paa Døvstummeinstituttet, gaa over til en Aandssvageanstalt, eller maaske omvendt. Hvad jeg egentlig lægger mere Vægt paa, er, at det ved Lovforslaget slaas fast, at Betalingen, for saa vidt den ikke kan udredes af vedkommende døvstumme Barns Forældre, da i Lighed med, hvad der er Reglen for de aandssvages Vedkommende, skal falde med Halvdelen paa Opholdskommunen og Halvdelen paa Amtskommunen, medens det nu er Amtskommunen, der skal udrede hele Beløbet. Det kan maaske synes ret mærkeligt, at en sognekommunalt interesseret Mand, som oven i Købet er Sogneraadformand, holder paa, at noget af denne Udgift skal lægges over paa Sognekommunen, men vi maa huske paa, at enten det gaar af Amtsfattiggassen eller af Sognekommunens Kasse, er det de samme Beboere, der skulle udrede Beløbet, og jeg tror at turde gaa ud fra, at

det i nogen Maade bliver billigere for Kommunerne ved den Ordning, der er foreslaaet her. Det kan, som jeg havde Lejlighed til mere udførligt at omtale ved Finanslovens 1ste Behandling, vist ikke nægtes, at Sogneraadens Skøn over, hvorvidt vedkommende Forsøger selv kan betale en Part, og da hvor meget, vil blive, om jeg saa maa sige, mere intensivt, naar de vide, at en Del af Udgiften falder paa Sognekommunens Kasse, end naar de vide, at hvis de sige, at den vedkommende ikke kan betale noget selv, gaar det paa Amtsfattiggassens, det vil sige det store Distrikts Regning. Jeg tror derfor, at den her foreslaaede Ordning vil vise sig at medføre nogen Besparelse for Kommunerne, og en lille Smule Besparelse vil der jo ogsaa blive for Statskassen derved, at vi faa 20 Kr. mere for hver døvstum, der anbringes paa Døvstummeinstituttet. Hvis vi ikke allerede havde fastslaaet for de aandssvages Vedkommende, at der kun skal ydes 300 Kr. aarlig, vilde jeg ikke have været betænkelig ved endda at gaa lidt højere, for det viser sig jo, at den aarlige Udgift til hver døvstum paa Anstalten er mere end 600 Kr. Kunde vi være komne ned til 600 Kr., havde det været behageligere, men jeg synes ikke, at der er nogen Udsigt dertil, og for saa vidt man bliver staaende ved 700 Kr., synes jeg, at noget kunde tale for, at Halvdelen udredes af vedkommendes Forsøger eller, hvis denne ikke kan, af Kommunen. Men jeg erkender, at der er et vist Hensyn at tage til, at Betalingen her kommer til at staa lige med Betalingen for aandssvage. — Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Jeg synes, at der i og for sig ikke er mange „Ben“ i det, om jeg maa bruge dette Udtryk.

Ousen: Det vil sikkert findes rimeligt, at jeg som Repræsentant for den By, hvor det Døvstummeinstitut, ved hvilket der her er Tale om at foretage Ændringer, ligger, og som kendt med de lokale Forhold ønsker at gøre nogle Bemærkninger. — For Øjeblikket er Forholdet jo det, at den Afdeling, som er udsondret fra selve Døvstummeinstituttet og virker, om jeg saa maa sige, selvstændigt eller dog delvis selvstændigt, er Afdeling B., d. v. s. de mindre velbegavede eller, om man vil, de mindst velbegavede af de Børn, som undervises paa Instituttet. Hvad man nu foreslaar at gaa over til, er at udsondre Afdeling A. og lade den komme til at indtage omtrent samme Stilling som den nu